

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/128/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712214769
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5712214769.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava 1, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, v štádiu konania o odmietnutí podania, na základe odvolania žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Martin, č. k. 15C/253/2012-24 zo dňa 16. 01. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Martin, č. k. 15C/253/2012-24 zo dňa 16.01.2013 z r u š u
je a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 43 ods. 2 O.s.p. odmietol podanie žalobcu zo dňa 21.09.2012 doručené súdu 27.09.2012. Vychádzal z toho, že v konaní nejde o tzv. delenú právomoc podľa § 8 O.s.p.. Okresný súd však v súdnej veci nevedel preskúmať či má právomoc konať, nakoľko žalobca nepredložil ani na výzvu súdu podľa § 43 ods. 1 O.s.p. listinné dôkazy preukazujúce, že uplatňovaný nárok predbežne prejednal s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, resp., že podal žiadosť o takéto prerokovanie a, že ide o nárok totožný s nárokom uplatňovaným v prejednávacom prípade. Z uvedeného prvostupňový súd vyvodil záver, že ide o taký „nedostatok konania“, pre ktorý nie je možné v konaní riadne pokračovať (§ 43 ods. 2 O.s.p.) a podanie odmietol.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia vecí okresnému súdu na opätovné prejednanie.

Namietal, že posúdenie náležitosti podania v sebe zahŕňa tiež záver o tom, že určitá vec patrí do právomoci súdu. Okresný súd však svojim postupom zamenil právomoc súdu s náležitosťou podania podľa § 43 ods. 2 O.s.p. Odvolateľ uviedol, že na výzvu oznámil okresnému súdu objektívne prekážky v možnosti predložiť konkrétny návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Poukázal na to, že bol predložený potvrdený zoznam podaných návrhov na predbežné prerokovanie nároku na náhrady škody; zároveň oznámil v ktorom konaní je predmetný zoznam založený. Jedná sa teda o skutočnosť, ktorá je (musí byť) okresnému súdu známa aj z jeho činnosti. V tejto súvislosti odvolateľ doplnil, že žalovaný nepopiera podanie návrhu na predbežné prerokovanie nároku zo strany žalobcu.

Žalobca tiež podrobne popísal spôsob akým predložil žalovanému návrh/-y, na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v súlade s ust. § 15 a § 16 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Printový rovnopis návrhu nevyhotovil z dôvodu hospodárnosti, aby nedošlo k navýšeniu materiálnej škody. V prípade potreby je však žalobca schopný predložiť jednotnú a nedeliteľnú databázu návrhov v elektronickej podobe. Odvolateľ zdôraznil, že ak okresný súd nevedel preskúmať svoju právomoc, nemôže prezumovať, že táto nie je daná. Absencia podmienky konania - konkrétne právomoc

súdu - nemôže byť totiž postavená len v rovine dohadov, resp. na nie celkom dôsledne zistených skutočnostiach.

Odvolať taktiež namietal, že vo veci konal vylúčený sudca, keďže je (naďalej) presvedčený o danosti skutočnosti, pre ktoré konajúci sudca nemôže byť nestranný.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/, ods. 2 O.s.p.

Obligatórne uplatnenie nároku na náhrady škody u povinného subjektu nie je delenou právomocou v zmysle ust. § 8 O.s.p. Predbežné prerokovanie nároku je podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vo vymedzených prípadoch nevyhnutným predpokladom „len“ toho, aby žalobca mohol byť v konaní pred súdom úspešný. Zároveň predstavuje sui generis podmienku konania o nároku na náhrady škody podľa označeného zákona v konaní pred súdom (§ 103 a nasl. O.s.p.).

Vzhľadom na uvedené okresný súd vecne nesprávne právne posúdil, pokiaľ nedostatok podmienky konania právne kvalifikoval ako nedostatok náležitosti podania, a následne podanie žalobcu - návrh na začatie konania (žalobu) - odmietol podľa § 43 ods. 2 O.s.p.

V ďalšom postupe v konaní okresný súd posúdi povahu predbežného prerokovania nároku v súlade s vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu a vyvodí príslušný procesný následok. Konkrétny postup bude závisieť od toho, či vyhodnotí predmetný nedostatok podmienok konania ako odstrániteľný alebo neodstrániteľný (v tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že aplikačná prax sa prikláňa skôr k prvému záveru). To znamená, že okresný súd rozhodne v zmysle § 104 ods. 1 vety prvej O.s.p., alebo vykoná vhodné opatrenia podľa § 104 ods. 2 vety prvej O.s.p. a (eventuálne následne vydá rozhodnutie podľa vety tretej uvedeného zákonného ustanovenia.

Nad bezprostredný rámec odvolania krajský súd dodáva, že sa možno stotožniť s názorom odvolateľa, že záver súdu o nedostatku podmienky konania nemôže byť postavený len v rovine dohadov, ale na pravdepodobnosti právomoci iného orgánu. Na druhej strane je potrebné zdôrazniť, že v súdenom prípade sa jedná o sporové konanie, kde dôkazné bremeno zaťažuje prioritne žalobcu. To platí aj vo vzťahu k preukázaniu (splnenia) osobitnej podmienky konania spočívajúcej v predbežnom prerokovaní nároku s Ministerstvom spravodlivosti SR. Pokiaľ teda žalobca uviedol, že je pripravený poskytnúť žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhrady škody v konkrétnej veci v elektronickej forme, odvolaciemu súdu nie je zrejmé, prečo tak doposiaľ neurobil. Otázne je, či takáto databáza obsahuje údaj o predložení/doručení konkrétneho súdneho návrhu žalovanému. V každom jednotlivom prípade uplatňovania nároku z titulu náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci sa totiž jedná o individuálne podmienky, za ktorých sa nárok uplatňuje (aj keď ide o druhovo totožné nároky).

Vzhľadom na štádium konania, keď ešte nebol žalovanému doručený ani návrh na začatie konania, je bezpredmetný argument odvolateľa, že žalovaný nepopiera podanie návrhu na predbežné prerokovanie nároku. Tiež platí, že pokiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté o zodpovednosti štátu za škodu, nemožno hovoriť o jej „navyšovaní“.

Rovnako nedôvodnou je námietka v rozhodovaní veci vylúčeným sudcom. Subjektívny pocit žalobcu nie je v tomto smere podstatný. Významným je, že konajúci sudca nemá za to, že by boli dané okolnosti vylučujúce ho z konania v súdnej veci a zároveň žalobca opakovane uviedol, že námietku zaujatosti neznáša. Nadväzne v aktuálnom štádiu nie je daný ani (právny) dôvod na posudzovanie (ne)zaujatosti konajúceho sudcu nadriadeným súdom.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné.